

வாழ்வினில் சமெம்மயைசைச் செய்பவள் நீ யடே!
மாண்புகள் நீ யடே எனத் தமிழ்த் தாயடே!
வீழ்வாரைவீழாதா காப்பவள் நீ யடே
வீரனின் வீரமும், வறற்றியும் நீ யடே!

தாழ்ந்திடும் நிலையினில் உனவை விடும்பனேனோ?
தமிழன்எந்நாளும் தலகைகுனிவனேனோ?
சுழந்தினம் நல்கிடும் பதைத்தமிழ் அன்னாய்
தோன்றுடல் நீ உயிர் நான்மறப்பனேனோ?

சுந் தமிழடே! உயிரடே! நறுந்தனேனே!
சுயலினமை மச்சினவை உனக்களித்தனேனே!
நதைத் தாயினில் நதைத்து போகும்னென் வாழ்வா
நன்னிலவை உனக்கினில் எனக்குந் தானே!

முந்திய நாளினில் அறிவும் இலாது
மொய்த் தநன் மனிதராம் புதுப்புனல் மீது
சுந் தாமரைக் காடும் பித்தது போலடே
சுழித்தனத் தமிழடே ஒளியடே வாழி!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp093b.htm#dt132>